

UCHWAŁA Nr 115 / 2714 / 20
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO
w RZESZOWIE
z dnia 21 stycznia 2020r.

**w sprawie stanowiska w sprawie braku potrzeby przeprowadzenia
strategicznej oceny oddziaływania na środowisko projektów programów
ochrony powietrza dla stref województwa podkarpackiego.**

Na podstawie art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2019r., poz. 512 ze zm.) oraz art. 47 ust. 3 w związku z art. 49 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2018r., poz. 2081 ze zm.) i w związku z art. 91 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2019r. poz. 1396 ze zm.),

**Zarząd Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie
uchwała, co następuje:**

§ 1

Stwierdza się brak potrzeby przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko projektów programów ochrony powietrza dla stref województwa podkarpackiego.

§ 2

Uzasadnienie do przedmiotowego stanowiska stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA

Władysław Ortyl

Załącznik do Uchwały Nr 115/2714/20
Zarządu Województwa Podkarpackiego
w Rzeszowie
z dnia 21 stycznia 2020r.

Uzasadnienie

do stanowiska w sprawie braku potrzeby przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko projektów programów ochrony powietrza dla stref województwa podkarpackiego.

Projekty programów ochrony powietrza dla strefy miasto Rzeszów oraz strefy podkarpackiej ze względu na stwierdzone w 2018 roku przekroczenie poziomów dopuszczalnych pyłu zawieszonego PM10 i PM2,5 oraz docelowego benzo(a)pirenu wskazują do realizacji działania naprawcze, zbieżne z działaniami wskazanymi w dotychczas obowiązujących programach przyjętych: Uchwałą nr XXX/543/16 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 29 grudnia 2016 r. zmieniającą uchwałę w sprawie określenia Programu ochrony powietrza dla strefy miasto Rzeszów oraz Uchwałą nr XXX/544/16 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 29 grudnia 2016 r. zmieniającą uchwałę w sprawie określenia „Programu ochrony powietrza dla strefy podkarpackiej z uwagi na stwierdzone przekroczenie poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM10, poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM2,5 oraz poziomu docelowego benzo(a)pirenu” wraz z Planem Działań Krótkoterminowych. Wykazano, że w odniesieniu do osiągnięcia standardu jakości powietrza w zakresie pyłu zawieszonego PM10 i PM2,5 (poziomu dopuszczalnego dla fazy II) skuteczną będzie realizacja działań w zakresie węższym niż wskazana w obowiązującym programie ochrony powietrza.

Biorąc pod uwagę uwarunkowania określone w art. 49 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* stwierdza się, że projekty dokumentów w sposób ogólny ustalają ramy dla realizacji późniejszych przedsięwzięć, w odniesieniu do usytuowania, rodzaju i skali tych przedsięwzięć.

Przedsięwzięcia te będą realizowane w latach 2020 – 2026 przede wszystkim w gminach województwa podkarpackiego w których w *Rocznej ocenie jakości powietrza w województwie podkarpackim - Raport wojewódzki za rok 2018*, opracowanej przez GIOŚ, Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Rzeszowie, wskazano przekroczenia poziomów dopuszczalnych i docelowych zanieczyszczeń.

W ww. programach, w harmonogramach rzeczowo-finansowych wskazano przedsięwzięcia bezinwestycyjne oraz inwestycyjne. Działania te dotyczą przede wszystkim ograniczenia wprowadzania substancji do powietrza, w tym przede wszystkim likwidacji niskosprawnych źródeł ciepła na paliwa stałe oraz przedsięwzięć

o charakterze legislacyjnym, kontrolnym i edukacyjnym. Skala przedsięwzięcia związana z wymianą indywidualnych źródeł ogrzewania jest zależna od zapisów tzw. „uchwały antysmogowej” dla województwa podkarpackiego, przyjętej Uchwałą Sejmiku Województwa Podkarpackiego Nr LII/869/18 z dnia 23 kwietnia 2018r. *w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa podkarpackiego ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw* oraz możliwości finansowych podmiotów odpowiedzialnych za ich realizację, tzn. osób fizycznych, samorządów gminnych i powiatowych oraz innych podmiotów eksploatujących kotły na paliwo stałe o mocy poniżej 0,5 MW. Ze względu na brak pewności co do możliwości pozyskiwania zewnętrznych środków finansowych na wskazane przedsięwzięcia w chwili obecnej niemożliwe jest bardziej szczegółowe określenie ram dla późniejszej realizacji przedsięwzięć wskazanych w dokumencie.

Programy ochrony powietrza dla stref w województwie podkarpackim są dokumentami, które wskazują istotne powody (źródła) wystąpienia przekroczeń standardów jakości powietrza w odniesieniu do pyłu zawieszonego PM₁₀ i PM_{2,5} oraz poziomu docelowego B(a)P w strefach oraz określa skuteczne i możliwe do zrealizowania scenariusze działań, których wdrożenie spowoduje obniżenie stężeń zanieczyszczeń co najmniej do odpowiednich poziomów dopuszczalnych i docelowych. W konsekwencji poprawie jakościowej ulegną warunki życia mieszkańców, szczególnie w miastach województwa, gdzie w głównej mierze identyfikowane są problemy. Działania te są zbieżne z działaniami określonymi w programach ochrony powietrza dla stref województwa podkarpackiego uchwalonych w 2016 roku, a wobec których, w ówczesnym stanie prawnym, pismami z dnia 24 sierpnia 2016r. znak: WOOŚ.410.1.91.2016.AD.2 i WOOŚ.410.1.92.2016.AD.2 Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie uzgodnił odstępianie od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.

W projektowanych dokumentach przedstawiono szczegółową charakterystykę strefy miasto Rzeszów i strefy podkarpackiej wraz z opisem obszarów przekroczeń poziomów dopuszczalnych pyłu zawieszonego PM₁₀ i PM_{2,5} dla fazy II oraz docelowego benzo(a)pirenu.

W programach wskazano również działania naprawcze mające na celu osiągnięcie i utrzymanie standardów jakości powietrza w zakresie pyłów zawieszonych PM₁₀ i PM_{2,5} (dla fazy II) oraz poziomu docelowego benzo(a)pirenu.

Po wdrożeniu zaproponowanych działań naprawczych, ich pozytywne oddziaływanie na jakość powietrza (obniżenie stężeń pyłu zawieszonego PM₁₀, pyłu PM_{2,5} oraz innych substancji), będzie odczuwalne nie tylko w obszarach przekroczeń, ale również w całym województwie.

Działania naprawcze wyznaczone w projektach przedmiotowych programów ochrony powietrza wpisują się w strategię zrównoważonego rozwoju tak na poziomie województwa, powiatów jak i poszczególnych miast (gmin). Działania te spowodują nie tylko poprawę stanu aerosanitarnego strefy, ale również poprawę jakości tkanki miejskiej oraz poprawę wizerunku miast województwa podkarpackiego. Będą miały pozytywny wpływ na zdrowie mieszkańców, a także na komfort ich życia.

W myśl zasady zrównoważonego rozwoju każde działanie zmierzające do zmiany stanu środowiska, w szczególności poprzez zmianę zagospodarowania terenu, powinno być racjonalne i podejmowane ze szczególną rozważą. W zależności od rodzaju planowanej inwestycji poszczególne elementy środowiska odgrywają różną rolę i w odmiennym stopniu warunkują możliwość jej realizacji.

Działania zaproponowane w projektowanych dokumentach bezpośrednio wpływają na jeden element środowiska – jakość powietrza, jednak pośrednio mogą wpływać również na świat roślinny, na zdrowie ludzi oraz na stan zabudowy, klimat akustyczny, jakość gleb, a także sposób zagospodarowania przestrzennego w niektórych częściach województwa.

Działania naprawcze zaproponowane w programach ochrony powietrza dla stref województwa podkarpackiego mają ograniczony zasięg przestrzenny i realizowane będą w obszarach zurbanizowanych, w przestrzeni całkowicie zmienionej antropogenicznie. Rodzaj działań oraz ich ograniczony zasięg terytorialny powodują, iż ich wpływ będzie ograniczony do kilku komponentów środowiska, tzn. do: powietrza atmosferycznego, flory na terenie miejskim, człowieka oraz zabytków kultury i przestrzeni miejskiej. Działania te będą miały również ograniczony zasięg czasowy (kilka miesięcy) oraz przestrzenny (kilka km²).

Podstawowe zaproponowane działanie mające na celu obniżenie stężeń zanieczyszczeń pyłowych to zmiana sposobu ogrzewania lokali mieszkalnych z indywidualnym źródłem ciepła z węglowego na niskoemisyjne lub bez emisyjne, czyli podłączenie do sieci ciepłowniczej lub wymianę nie ekologicznych pieców na ogrzewane paliwami nisko- lub bez emisyjnymi (np. gaz, prąd) lub nowoczesne piece opalane wysokiej jakości węglem.

Zmiana sposobu ogrzewania istniejącej zabudowy nie niesie za sobą większych zmian w zagospodarowaniu przestrzennym danego obszaru miasta, nie powoduje także wpływu na środowisko naturalne (wody, gleby, zieleń, obszary chronione), gdyż ogranicza się do przestrzeni znacznie zmienionej antropogenicznie. Działanie to będzie realizowane stopniowo, przez kilka lat, w miarę możliwości technicznych i finansowych samorządów oraz osób fizycznych. Zmiana sposobu ogrzewania będzie dostosowana do możliwości technicznych (uzbrojenia terenu i uzbrojenia budynku) obszaru, w którym będzie realizowane, a więc nie będzie pociągać za sobą szeroko zakrojonych prac budowlanych.

Działaniom polegającym na zmianie sposobu ogrzewania często towarzyszą prace termomodernizacyjne budynków mieszkalnych i użytkowych, które prowadzą do zmniejszenia strat ciepła, a w konsekwencji do mniejszego zapotrzebowania na ciepło, a co za tym idzie powodują zmniejszenie emisji zanieczyszczeń do powietrza. Uciążliwość tego typu działań również będzie ograniczona czasowo i przestrzennie.

Rozłożenie w czasie i przestrzeni działań związanych ze zmianą sposobu ogrzewania oraz termomodernizacjami budynków spowoduje, iż ewentualne uciążliwości związane ze wzrostem emisji zanieczyszczeń do powietrza i wzrostem emisji hałasu będą lokalne i krótkotrwałe.

Zmiany w sposobie ogrzewania budynków oraz realizowane w związku z tym remonty i termorenowacje budynków skutkują uporządkowaniem przestrzeni wokół

odnawianych budynków, co w konsekwencji ma pozytywny wpływ na jakość tkanki miejskiej oraz na krajobraz miejski w danej gminie. Zaniechanie tych działań prowadzi do degradacji technicznej i społecznej całych miejscowości.

Podłączanie kolejnych budynków lub mieszkań do sieci ciepłowniczej lub gazowej wiąże się zazwyczaj z pewnym koniecznym zwiększeniem mocy kotłowni zasilających sieć miejską lub przepustowości sieci gazowej. Obecnie ciepłownie mają znaczne rezerwy mocy (ze względu na oszczędności wprowadzane przez użytkowników), ponadto również sieć gazowa (jeśli już funkcjonuje na danym terenie) zazwyczaj posiada odpowiednie rezerwy. W województwie podkarpackim nie wystąpią negatywne skutki zaproponowanych działań naprawczych. W trakcie realizacji tych działań może nastąpić jedynie krótkotrwała uciążliwość dla środowiska spowodowana pracami budowlano-remontowymi. Może nastąpić zwiększona emisja pyłów do powietrza oraz zwiększona emisja NO₂ ze wzmożonego ruchu pojazdów budowlanych. Jednak będą to oddziaływania krótkotrwałe, o niewielkim zasięgu przestrzennym. Jeżeli konieczne będzie układanie sieci ciepłej lub gazowej mogą nastąpić niewielkie kolizje z zielenią miejską, jednak po zakończeniu procesu inwestycyjnego zieleń powinna być odnowiona i powrócić do stanu co najmniej sprzed okresu prac. Wszystkie powyższe uciążliwości dla środowiska i ludzi będą miały jednak charakter krótkotrwały i sporadyczny oraz ograniczony do niewielkich przestrzeni.

Pozostałe działania wskazane do realizacji w omawianym projekcie dokumentu, tj. realizacja działań wynikających z istniejących przepisów, zmiany w prawie lokalnym, edukacja ekologiczna czy działania kontrolne są to działania bezinwestycyjne, nie niosące za sobą żadnych działań bezpośrednio ingerujących w środowisko, natomiast skutki ich wdrożenia mogą wyłącznie pozytywnie wpłynąć na jakość powietrza w strefach.

Każde z zaproponowanych w programie działań spowoduje nie tylko obniżenie emisji pyłów zawieszonych PM₁₀ i PM_{2,5}, ale również obniżenie emisji innych niebezpiecznych związków, emitowanych w trakcie spalania węgla i drewna, takich jak metale ciężkie zawarte w pyłe, dwutlenek siarki, tlenki azotu, tlenki węgla, benzo(a)piren. Zmniejszenie się ilości emitowanych do powietrza substancji zanieczyszczających wpłynie pozytywnie na zdrowie i samopoczucie ludności całego województwa.

Spadek emisji tlenku węgla wpłynie nie tylko na stężenia tego zanieczyszczenia w powietrzu, ale pośrednio wpłynie na zmniejszenie stężeń dwutlenku węgla, czyli gazu cieplarnianego, co w pewnym stopniu może przyczynić się do zmniejszenia efektu cieplarnianego.

Obniżenie emisji takich produktów spalania jak SO_x, NO_x, które w wyniku przemian chemicznych tworzą siarczany i azotany będące składnikiem pyłu PM_{2,5}, wpłynie pośrednio na obniżenie stężeń tego bardzo drobnego pyłu.

Ponadto spadek emisji tlenków węgla i azotu spowoduje zmniejszenie potencjału tworzenia się ozonu przyziemnego (tzw. „złego” ozonu, którego tlenki węgla i azotu są prekursorami), co z kolei wpłynie pozytywnie na zdrowie ludzi oraz na florę i faunę obszarów chronionych oraz obszarów Natura 2000.

Zmniejszenie zanieczyszczenia powietrza wpłynie na lepsze samopoczucie ludzi, mniej z nich będzie miało problemy zdrowotne związane z układem oddechowym i krwionośnym. Szczególnie pozytywny wpływ zmiana ta będzie miała na dzieci (rozwój ich płuc nie będzie poddawany presji zanieczyszczonego powietrza) oraz ludzi starszych, a szczególnie ludzi mających problemy z układem oddechowym (astma, zapalenie płuc).

Zmiana sposobu ogrzewania oraz termomodernizacje budynków wiążą się także z remontami i odnowieniem zasobów mieszkaniowych, co wpływa na podniesienie się poziomu życia społeczeństwa.

Skutki działań będą odczuwalne już w krótkim terminie po ich zrealizowaniu, ale ich oddziaływanie będzie również długoterminowe, gdyż przewiduje się wieloletnią trwałość wprowadzonych zmian. Ponadto działania realizowane na tak dużym obszarze jakim jest województwo podkarpackie wpłyną na obniżenie tła zanieczyszczeń w obszarze wpływu.

Wszystkie działania będą miały pozytywne oddziaływanie bezpośrednie poprzez czystsze powietrze (spadek stężeń różnorodnych zanieczyszczeń) na środowisko przyrodnicze w całej strefie, w tym na obszary chronione. Zmniejszenie stężeń zanieczyszczeń w powietrzu wpłynie pozytywnie na rozwój flory, poprzez lepsze warunki jej rozwoju.

W zakresie uwarunkowań przyrodniczych nie istnieją żadne przesłanki za tym, aby nie realizować działań naprawczych zaproponowanych w programach. Żaden z elementów środowiska nie koliduje z tymi działaniami, a wręcz przeciwnie – działania te są niezbędne dla poprawy jakości powietrza, a co za tym idzie jakości życia mieszkańców strefy oraz jakości funkcjonowania innych elementów środowiska.

Należy stwierdzić, że zaproponowane w programach działania naprawcze w żadnym stopniu nie mogą powodować uciążliwości poza granicami Polski. Zasięg negatywnych skutków środowiskowych w postaci krótkotrwałych i okresowych uciążliwości związanych z remontami, termomodernizacjami budynków lub budową sieci ciepłej w zasadzie może sięgać kilkudziesięciu lub kilkuset metrów od prowadzonej inwestycji. Z drugiej strony, dominujący przepływ mas powietrza – z sektora zachodniego spowoduje, iż pozytywny wpływ działań związanych z ograniczeniem emisji do powietrza oraz redukcją stężeń zanieczyszczeń również nie będą miały zasięgu transgranicznego.

Ryzykiem dla środowiska i zdrowia ludzi będzie zaniechanie realizacji działań naprawczych, co spowoduje utrzymanie złego stanu jakości powietrza w zakresie zanieczyszczeń pyłem zawieszonym PM10 oraz pyłem PM2,5, a także innymi substancjami i jego dalszą degradację. To w konsekwencji będzie prowadziło do pogłębiania się negatywnego wpływu zanieczyszczonego powietrza na zdrowie ludzi, a także na kondycję zieleni miejskiej w gminach. Zasadniczym zagrożeniem związanym z nadmiernymi zanieczyszczeniami powietrza będzie dalsze pogorszenie stanu zdrowotnego mieszkańców województwa oraz pogłębianie się dyskomfortu ich życia.

Jakkolwiek skutki zanieczyszczenia powietrza są trudne do oszacowania, to dostępne prace naukowe z tego zakresu pokazują ich znaczący wpływ na koszty

leczenia, niezdolności do pracy oraz śmiertelność. Pył zawieszony PM_{2,5} jest substancją bardzo niebezpieczną dla zdrowia ludzi. Zanieczyszczenie powietrza pyłem zawieszonym powoduje wzrost zachorowań na choroby górnych dróg układu oddechowego, w tym na astmę. Czynnikiem sprzyjającym szkodliwemu oddziaływaniu pyłu na zdrowie jest przede wszystkim wielkość cząstek. W pyłe zawieszonym całkowitym (TSP), ze względu na wielkość cząstek, wyróżnia się frakcje o ziarnach: powyżej 10 µm oraz poniżej 10 µm (pył zawieszony PM₁₀). Z badań epidemiologicznych prowadzonych w aglomeracji górnośląskiej wynika, iż wzrost stężenia zanieczyszczeń pyłowych PM₁₀ o 10 µg/m³ powoduje kilkuprocentowy wzrost zachorowań na choroby górnych dróg układu oddechowego, w tym astmy. W skład frakcji PM₁₀ wchodzi frakcja o średnicy ziaren poniżej 2,5 µm (pył zawieszony PM_{2,5}). Według raportów Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) frakcja PM_{2,5} uważana jest za wywołującą poważne konsekwencje zdrowotne, ponieważ ziarna o tak niewielkich średnicach mają zdolność łatwego wnikania do pęcherzyków płucnych, a stąd do układu krążenia.

W strefach województwa podkarpackiego, czyli w obszarze, gdzie będą realizowane działania naprawcze, występują formy ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody* oraz obszary podlegające ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym, ale zaproponowane działania są działaniami bezemisyjnymi i bezinwestycyjnymi, w rozumieniu ingerencji w środowisko (nie są to inwestycje budowlane). Integralność obszarów Natura 2000 w województwie podkarpackim nie zostanie naruszona.

Możliwe skutki środowiskowe wdrożenia działań naprawczych określonych w programach zostały przedstawione powyżej. Należy przyjąć, że w przypadku ich zrealizowania będą one pozytywne, gdyż obniżą emisję z ogrzewania indywidualnego i presję wszystkich zanieczyszczeń emitowanych w trakcie spalania paliwa stałego na zdrowie ludzi, stan przyrody oraz dobra kultury. Zwiększy się rola lokalnej zieleni rosnącej w lepszych warunkach aerasanitarnych. Pojawi się szansa uporządkowania przestrzennego miast województwa. Ważna dla Podkarpacia kwestia zachowania wysokich standardów ochrony terenów przyrodniczo cennych będzie mogła być rozwiązana na długie lata. Poprawa jakości powietrza, która będzie skutkiem wdrożenia działań naprawczych zaproponowanych w Programach ochrony powietrza, będzie miała pozytywny wpływ na stan zdrowotny flory i fauny w strefie, gdyż ulegnie obniżeniu tło zanieczyszczeń. Jest to szczególnie ważne dla takiego obszaru jak województwo podkarpackie, gdzie turystyka stanowi istotną gałąź gospodarki regionu.

Biorąc pod uwagę powyższe, po przeanalizowaniu treści i zakresu projektu dokumentów: „Programu ochrony powietrza dla strefy miasto Rzeszów z uwagi na stwierdzone przekroczenia poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszzonego PM₁₀ i poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszzonego PM_{2,5} wraz z rozszerzeniem związanym z osiągnięciem krajowego celu redukcji narażenia i uwzględnieniem poziomu docelowego benzo(a)pirenu oraz z Planem działań krótkoterminowych” oraz „Programu ochrony powietrza dla strefy podkarpackiej z uwagi na stwierdzone przekroczenia poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszzonego PM₁₀ i poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszzonego PM_{2,5} oraz poziomu docelowego benzo(a)pirenu

wraz z Planem działań krótkoterminowych” stwierdza się, że realizacja zapisów przedmiotowego dokumentu nie będzie powodować znaczącego oddziaływania na środowisko (w tym na obszary Natura 2000). Realizacja działań ujętych w programach wskazuje na zdecydowanie korzystny ich wpływ na środowisko we wszystkich analizowanych elementach. Realizacja postanowień projektów omawianych dokumentów nie spowoduje znaczącego oddziaływania na środowisko, gdyż proponowane działania:

- będą realizowane w przestrzeni znacznie zmienionej antropogenicznie, tzn. w obszarze zabudowanym w gminach w strefach,
- w większości będą dotyczyć istniejącej zabudowy bądź infrastruktury,
- będą realizowane stopniowo, do 2026r., a ich intensywność będzie zależała od wielkości uzyskanego dofinansowania, możliwości finansowych samorządu, osób fizycznych oraz zainteresowania osób fizycznych wymianą kotłów,
- nie będą pociągać za sobą szeroko zakrojonych prac budowlanych,
- nie będą realizowane na obszarach chronionych ani nie będą również kolidować z terenami zielonymi w miastach,
- ewentualna uciążliwość działań inwestycyjnych, w postaci zwiększonej pracami budowlanymi/remontowymi emisji pyłu lub hałasu do środowiska będzie krótkotrwała i lokalna.

Planowane działania nie będą realizowane na obszarach Natura 2000, a więc nie będą znacząco wpływać na te obszary.

Przeważające skutki pozytywne wiążą się z polepszeniem i utrzymaniem jakości środowiska oraz warunków jego ochrony. W części przypadków (związanych z etapem realizacji danego przedsięwzięcia) mogą to być krótkotrwałe oddziaływania niekorzystne. Ostatecznie jednak, w przypadku osiągnięcia zakładanych celów, wskazuje się na przewagę oddziaływań korzystnie wpływających na funkcjonowanie środowiska i zapewnienie jego odpowiedniej jakości.

Realizacja działań wskazanych w projektach programów ochrony powietrza nie spowoduje długotrwałych i nieodwracalnych negatywnych oddziaływań na środowisko, które mogłyby być uznane jako oddziaływanie znaczące, a tym samym jako pogarszające stan środowiska. Wdrażanie dokumentu umożliwi natomiast likwidację ujemnych, znacznych zmian w środowisku, wywołanych na tym obszarze wieloletnią, intensywną antropopresją.

MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA
Władysław Ortyl